

Bilag II.**Udkast til Anordning.**

Vi Christian X. o. s. v. gøre vitterligt: At vi i Henhold til § i »Lov af om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde« herved aller-naadigst vil have anordnet følgende Bestemmelser:

§ 1.

Stat og Kommune yder Erstatning til de Personer, der er anbragt paa de det offentlige tilhørende Forsørgelsesanstalter, Straffeanstalter, Tvangsarbejdsanstalter, Arresthuse, Sindssygehospitalet, Opdragelsesanstalter og lignende Anstalter, eller som af en af de nævnte Anstalter er anbragt i kontrolleret Familiepleje, efter de i »Lov af om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde« fastsatte Regler med de Lempelser, som denne Anordning bestemmer.

§ 2.

Foruden de i Ulykkesforsikringslovens § 34 nævnte Ydelser skal der i Tilfælde, hvor tilskadekomne af sin Arbejdsfortjeneste paa Anstalten har ydet Bidrag til Paarørende, ydes disse en Hjælp svarende til den som Følge af Ulykkestilfældet skete Indskrænkning af Bidragene.

Denne Hjælp, som kan ydes ogsaa udover de for Dagpengeydelsens Ophør i Ulykkesforsikringslovens § 28 og § 33, 2det Stk., fastsatte Tidspunkter, maa ikke overstige det Beløb, til hvilket Dagpenge vilde være blevet fastsat, saafremt den tilskadekomne vilde have været berettiget til at oppebære saadanne.

§ 3.

Ulykkesforsikringslovens § 24 kommer ikke til Anvendelse, saalænge de paagældendes Ophold paa Anstalten vedvarer.

§ 4.

Ulykkesforsikringslovens § 33 kommer til Anvendelse med følgende Tilføjelse: Invaliditetserstatningsspørgsmaalet skal tidligst afgøres paa det Tidspunkt, den paagældende forlader Anstalten.

§ 5.

Ulykkesforsikringslovens § 41, Stk. 4, bringes til Anvendelse med den Forandring, at det er paagældendes Alder paa det Tidspunkt, paagældende vilde have forladt Anstalten, der er den for Erstatningens Størrelse afgørende.

Løvrigt kommer Ulykkesforsikringslovens § 41 til Anvendelse med følgende Ændring:

De efterlattes Ret til Erstatning er afhængig af, om de er i Live og opfylder Betingelserne for Erstatningsnyden paa det Tidspunkt, da forulykkede vilde have forladt Anstalten; Erstatningen vil først være at fastsætte og udbetale paa det omhandlede Tidspunkt.

§ 6.

Med Hensyn til Aarslønnens Fastsættelse, jfr. Ulykkesforsikringslovens § 46, Stk. 1 og 2, gælder følgende Regler:

Aarslønnen fastsættes af Raadet efter Skøn under Hensyntagen til de paagældendes Fortjeneste ved lovligt Arbejde i Tiden nærmest før de blev anbragt paa Anstalten, og den Udsigt til Fortjeneste, som de vilde have haft, saafremt de havde forladt Anstalten uden Mén af Ulykkestilfældet.